

تهاجم جدید جمهوری اسلامی برای نابودی کارگران!

کانون عالی شوراهای اسلامی کار و کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایان در ادامه تهاجمات خود به منافع کارگران، زحمتکشان و مزدبگیران جامعه و در راستای اجرای برنامه های نئولیبرالی رژیم جمهوری اسلامی که در این مرحله هدفی جز جلب و جذب سرمایه خارجی و شتاب بخشیدن به برنامه خصوصی سازی ها ندارد در اوایل مهرماه، پیش نویس آئین نامه اجرای ماده ۱۹۹ قانون کار را به امضای مسئولان بلندپایه خود رساند تا بدین وسیله راه را برای سرمایه گذاری های کلان سرمایه های داخلی و بین المللی بازتر نماید. این پیش نویس به عنوان متن نهایی توافق شده به وزارت کار ارسال خواهد شد تا به تصویب هیات وزیران برسد.

بر اساس این آئین نامه جدید کلیه کارگاه های تولیدی و خدماتی کمتر از ده نفر در سراسر کشور از شمول قانون کار خارج و کارفرمایان برای انعقاد قراردادهای کار و اخراج کارگران حرف اول و آخر را تنها خود خواهند زد و دیگر هیچ مانع قانونی نیز برای این چپاول گران وجود نخواهد داشت. این طرح جدید در تکمیل قانون خارج شدن کارگران شاغل در کارگاه های کمتر از پنج نفر و کارگاه های قالی بافی از شمول قانون کار و تامین اجتماعی در دستور کار دولت جمهوری اسلامی قرار گرفته است.

تغییر قانون کار در جهت بی حقوق کردن هرچه بیشتر مزدبگیران و به زیر تیغ بردن قوانین مربوط به تامین اجتماعی، شرایط طاقت فرسای زندگی اکثریت مردم را که زیر خط فقر قرار دارند را تشدید می نماید. در عین حال شروط اولیه صندوق بین المللی پول و بانک جهانی را برای تامین کارگر ارزان و مطیع برای شرکت های بزرگ فراملی را بهتر فراهم خواهد سازد. این مسئله با توجه به قول دریافت وامی به مبلغ ۷۵۵ میلیون دلار که از سوی بانک جهانی به جمهوری اسلامی داده شده است معنای عینی تری می یابد.

در مقابل کارگران که بارها اعلام کرده اند «خانه از پای بست ویران است»، مسئولان درجه اول رژیم وحدت منافع خود را هم چنان حفظ کرده و سخنگویان همه جناح های غالب و مغلوب، مغضوبین و مقبولین تمام تقصیرها را بر سر کارگران ریخته و بیش از هر زمان دیگر آماده اند تا با دادن امتیازات هر چه بیشتر به صاحبان سرمایه خارجی و داخلی، بحران فعلی را تخفیف داده تا شاید بدین وسیله چند صباحی دیگر به حکومت ادامه دهند. این مسئولان هرگونه سیاست و اقدامی را در جهت جلب و جذب سرمایه گذاری ها و شتاب بخشیدن به روند خصوصی سازی ها را از جیب خالی کارگران مایه می گذارند و اعلام می دارند که یکی از مهمترین دلایل رکود سرمایه گذاری در ایران، به روابط کار و سرمایه برمی گردد و قانون کار و سلسله مقررات حقوقی در حمایت از کارگران، مانع عمده در راه سرمایه گذاری و ایجاد اشتغال می باشند.

با تصویب آئین نامه اجرایی ماده ۱۹۹ قانون کار فشار دیگری بر کارگران ایران وارد شده و میلیون ها نفر از پوشش حداقل حقوق کار و تامین اجتماعی محروم می گردند و بر خیل بی چیزان و بیکاران هر چه بیشتر افزوده می گردد.

کارگران در برابر چنین تهدیدات جدی سرمایه داران و دولت حامی آن ها هیچ سلاحی جز مبارزه متشکل و مستقل ندارند. تشکل های مستقلی که بتواند در مقابل این تجاوزات ایستادگی نموده و برای کسب حقوق خود تلاش نماید.

مبارزه در راه ایجاد تشکل های مستقل کارگری، هماهنگی، سازمان دهی و فرارویاندن این تشکل ها به نهادهایی سراسری، سد راه تهاجم سرمایه داران و در راستای منافع کل کارگران ایران است.

_ در راه ایجاد تشکل های مستقل کارگری بکوشیم!

_ چاره کارگران وحدت و تشکیلات است!

هیات اجرایی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

مهرماه ۱۳۸۱